

Там, както видяхме, картината става доста по-сложна и се появяват най-различни трактовки, породени от изписването на една стара дата.

14. ДАТИТЕ НА ПУБЛИКАЦИИТЕ НА НЯКОИ ПЕЧАТНИ КНИГИ И РЪКОПИСИ ОТ XV–XVII В. ВЕРОЯТНО ТРЯБВА ДА СА НАГОРЕ С ОЩЕ ПОНЕ ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ

Ще трябва наново да се преразгледат датите, поставени на печатните книги, издадени в Европа през XV–XVII в. Както и на ръкописите, картините, рисунките от тази епоха. За изписването на датите са използвани две системи: арабски цифри и римски цифри. Да речем, че на книга или ръкопис, или картина е поставена датата 1552, изписана с арабски цифри. Това означава ли, че годината наистина е 1552 според съвременното разбиране? Тоест, че това е дата с 448 години по-долу от 2000 г. Нищо подобно. Вече изяснихме, че преди цифрата 1 често пъти е изписвана като латинската главна буква I, понякога дори е отделяна с точка от другите букви, тоест изписвали са I.552. Нашата реконструкция показва, че първоначално буквата I е съкращение от името Исус. Затова датата I.552 означава „552 г. след Исус“, тоест „552 г. след раждането на Исус Христос“. Но хронологичната карта и династичните съответствия, които ние открихме, показаха ясно, че според погрешната средновековна традиция Исус Христос е роден около 1053 г. от н.е. Вж. рис. 6.24 и рис. 6.25. Смятали са, че Христос е роден почти едновременно с избухването на свръхнова звезда, което (също погрешно) поставят в 1054 г. от н.е. Това избухване най-вероятно е отразено в евангелията като Витлеемската звезда. Тук хронолозите грешат със сто години. В действителност „звездата“ е избухнала в средата на XII в., датата на Рождество Христово е 1152 г..

Като отброим 552 години нагоре от фантомната година 1053, получаваме 1605 г., а не 1552. И макар в книгата да пише, че е публикувана през 1552 г., в действителност тя е излязла не по-рано от 1605 г., тоест с 53 години ПОКЪСНО. Ако хроникьорите са отброявали датата от реалното Рождество Христово през 1152 г., тогава изместването прави около 150 години. Щом възстановим правилната хронология на печатните книги, виждаме, че в някои случаи датирването им трябва да се измести нагоре поне с половин столетие или дори със сто и петдесет години. Вече разбираме, че след като внедряват фалшивата си интерпретация на датите от типа I.552, скалигерите историци от XVII–XVIII в. автоматично състаряват много печатни книги от XVI–XVIII в. с 50 или с 150 години.